Ч. 19. Р. 1904. Вип. III.

ХРОНІКА
УКРАЇНСЬКО-РУСЬКОГО НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА У ЛЬВОВІ.

1904, май - серпень.

Зміст:

Звичайні загальні збори.

(Дня 29 червня, 1904).

Звичайні загальні збори Наук. Тов. ім. Шевченка, що відбули ся дня 29 червня, 1904 р., почали ся о 11 год. перед полуднем у канцелярії Товариства. Розпочав їх голова проф. М. Грушевський, і сконстатувавши присутність відповідного числа членів, потрібного для відбуваня нарад (62 присутних членів і 12 повновластий), в довшій промові (яку подаємо в скороченю) дав погляд на розвій Товариства в минувшім роцї. „В минувшім роцї, казав

він, Товариство скінчило десять літ від першої своєї реформи на взір европейських академий наук. Пізнійші зміни зблизили його ще більше до такої академічної орґанїзації, і по свому устрою і як одинока національна інституція призначена для розвою науки, вона в останнїх літах стала українською академією наук, подібною до иньших словянських академий, хоч і без титула. Титул не залежить від нас, і не знати, чи будемо коли його мати, — та він і не має особливого значіння. Нпр. з чотирьох академий Німеччини дві лише мають сей титул. Важнїйше — наукове значіннє; воно більше залежить від нас і нашим стараннєм повинно бути — держати можливо високо рівень науки сеї академії, якою наше Товариство стало, і додержувати кроку коли не великим европейським, то бодай академіям наших близших сусїдів. На жаль і тут Товариство стрічаєть ся з ріжними перешкодами. Всї прошення його про підвисшеннє дотаций з фондів краєвих і державних і вставленнє їх в державний буджет, лишають ся безуспішними, противно — Товариство стрічаєть ся з ріжними новими обмеженнями й утрудненнями. Так Видїл краєвий останнїми часами став виплачувати запомоги з долини, жадаючи предложення наперед піврічних справоздань, хоч така контроля наукової діяльности Товариства з його сторони являєть ся дивною і нїчим не викликаною. Запомогу, признану Мінїстерством осьвіти ще в червнї минулого року, Товариство не дістало й досї, і тільки недавно, приватною дорогою довідало ся, що йому Мінїстерство тоді ж признало одноразову запомогу на виданнє корпуса приповідок (досї не виплачену!). Супроти таких трудностий Видїл Товариства тим обережнїйшим був при укладаню своїх буджетів та тим більшу увагу мусїв звертати на розвій заробкових галузей свого господарства, з яких мусить покривати, при малих підмогах публичних, свої видатки на наукові потреби. Діяльність Видїлу на сїм пункті в минувшім роцї була дуже показна“ — бесїдник вказує на дальші улїпшення в дїловодстві, на які Видїл звертає пильну увагу вже від шести літ, переведеннє інвестиций в домі Т-ва, заложеннє переплетнї, рішеннє утворити велику книгарню і т. и. „Зосередкована виключно в руках невеликого тїла як Видїл, адмінїстрацийна діяльність Товариства меньше відчувала на собі брак внутрішнього спокою й гармонії в Товаристві, що привели були до кріви в 1901 р. і дають себе й тепер відчувати. Діяльність наукова, що з натури своєї вимагає незакаламученого спокою й розваги, а поділена в Товаристві між цілим рядом біль-

ших і меньших орґанізацій, відчувала їх далеко більше. Майже цілий рік з'абсорбовувала увагу і енерґію членів справа зміни статута, коло якої скупили ся внутрішні відносини й зробили її окликом усїх відносин у Товаристві. При таких обставинах тільки з крайнїм напруженнем удавало ся удержувати наукову роботу в Товаристві на рівени попереднїх років, не дати відбити ся на внї сїй науковій боротьбі; ми все старали ся зіставати в границях домашньої справи Товариства, не даючи себе спровокувати навіть ріжними зачіпками в пресї, що не все заховувала ся об'єктивно супроти відносин у Товаристві. В минувшім роцї удало ся дійсно удержати наукову роботу, загалом взявши, в давнім темпі, і коли в одних точках було певне ослабленнє, воно винагороджувало ся живійшою діяльністю в иньших. Наукові видання виходили далї в давнім плянї — деякі спізнені (як правничі й етнольоґічні публікації) вийдуть не задовго, і Товариство загалом видало в сїм роцї в 14 серіях 40 книжок, не рахуючи відбиток, додержуючи ся схеми попереднїх лїт. Приглянувши ся Запискам — що зістають ся головним науковим орґаном Товариства, бачимо, що в минувшім роцї уміщено в них було 33 більших або меньших розвідок, заміток і матеріялів, 150 рецензій і окрім того огляд 60 часописей. Всього взяло в них участь 41 співробітників, в тім заграничних 15, нових 14, так що і тут наукова робота не тільки не спускала ся з давнього рівеня, але притягала й нові сили. Лїт.-Наук. Вістник, не вважаючи на заборону в Росії, о стільки зміцнив своє становище, що надвижками сього року покрив дефіцит попереднього. В орґанізаційній науковій роботї новим кроком наперед був орґанізований історичнофільософічною секцією перший систематичний курс публичних викладів із археольоґії, що, будемо надіяти ся, буде початком дальших таких курсів (фільольоґічна секція уложила уже плян подібних викладів на будущий рік)". В кінцї посьвятив голова кілька теплих слів памяти померших членів: дра Олексія Маркевича, Корнила Устияновича і Василя Тиховського, яких збори пошанували повстанєм із місць.

Покликавши опісля на секретарів зборів дд. Івана Боднара і Якова Яцкевича, голова проголосив збори отвореними і візвав до вибору комісиї для провірки важности повновластий. На внесенє д. М. Павлика вибрано одноголосно членами комісиї д. Ілю Кокорудза і дра М. Коса, які переглянули повновласти і признали їх важними. Всїх повновластий було 14.

Тому, що два члени, які мали повновласти, не явили ся на зборах, враховувано до зборів лише 12 повновластий, які пізнїйше змалїли до 10, з причини виходу ще двох членів.

По полагодженю сих формальностий, перейдено до відчитуваня протоколів. На внесенє дра М. Коса постановлено протоколи зі зборів дня 25 марта і 4 цьвітня 1903 р. не відчитувати тому, що вони були надруковані в „Хронїцї“ і розіслані членам. Натомість відчитав др. Ів. Брик протокол із надзвичайних загальних зборів, відбутих дня 4 цьвітня 1904 р., який принято до відомости без дискусиї і ухвалено вписати в книгу протоколів, а для верифікациї його вибрано комісию, зложену з двох членів д. І. Кокорудза і дра В. Левицького.

Д. Вол. Шухевич зажадав по сїм, щоби в річнім справозданю друковано коротко протоколи загальних зборів, а головно їх ухвали для пригадки членам. Коли-ж йому звернено увагу, що всї протоколи оголошують ся в своїм часї в „Хронїцї“, змодифікував д. Шухевич бажанє так, аби оголошувано ухвали з тих зборів, які не могли ще появити ся в „Хронїцї“ перед випущенєм річного справозданя. Се бажанє передано Видїлови для евентуального ужитку. В сїй справі забирав голос також проф. П. Огоновський, жадаючи, аби в річних справозданях наводило ся також коротко головні рішеня загальних зборів.

З черги перейдено до справоздань Видїлу з річної дїяльности. На внесенє д. М. Павлика постановлено не читати їх, лиш від разу почати дискусию над ними.

Др. Волод. Левицький запитує Видїл, чому він не скликав як звичайно зборів у лютім або марті, але аж при кінци червня і тим способом продовжив собі самовільно час урядованя майже на пів року.

Др. К. Студинський відповів на се, що статут Товариства не визначає докладно речинця зборів, тому не може бути бесїди про його перетягненє. Та не вважаючи на се, збори не могли скорше відбути ся з таких причин: 1) Видїл визначив був первісно звичайні загальні збори на 25 марта і поставив на них також справу зміни статута. В відповідь на те внесло 20 членів письмо до Видїлу з жаданєм, щоби перше скликано збори тільки для зміни статута, а тим самим відложено звичайні загальні збори. Між тими членами був підписаний також др. В. Левицький. З огляду одначе, що термін 25 марта був для багатьох членів невигідний, Видїл ви-

значив новий, на 4 цьвітня, а прихиляючись до бажаня 20 членів, поставив на порядку лише справу статута, бо дві иньші точку порядку не мали тут значіня. 2) Місяць цьвітень виповнили сьвята, в часї яких зборів не можна було скликати, а в маю в відповідних днях для зборів відбували ся збори иньших товариств. 3) Видїл здержував ся також зі скликанєм зборів перед відповідею намісництва на зміну статута і то тому, щоби по відкиненю статута — що й стало ся — не треба було наражувати замісцевих членів на ще одні надзвичайні збори і на кошти, получені з їздою до Львова.

Д. Мих. Павлик запитує, чому при вичислюваню почесних членів Товариства у „Хронїцї" не подано при іменах В. Антоновича і І. Левицького дня їх вибору на почесних членів, що має вагу і для їх будучих біоґрафів. — Голова поясняє, що в книзї членів не зазначено дати вибору, тому її не подано й у „Хронїцї". Але коли збори бажають собі того, можна буде пошукати в давних протоколах і оголосити при найблизшій нагоді.

Д. Іл. Кокорудз запитує, чому Видїл не постарав ся до сеї пори про затверджене фондацийного акту унїверситетської фондациї та чому не уживає вже відсотків для означених актом цїлий. — Голова поясняє, що Видїл предложив фундаторови до затвердженя фундацийний акт, але він не лиш не затвердив його, та загалом нїчого не відповів і не відповідає далї навіть на предкладані йому що року рахунки. Наслїдком того відсотки фонду уживають ся тепер на сплачуванє довгів каменицї.

Др. Вол. Левицький інтерпелює, на якій підставі дістають деякі члени всї виданя Товариства, а деякі, навіть дійсні, не дістають; чим кермуєть ся Видїл при їх висилцї? — Д. В. Гнатюк поясняє, що всї звичайні члени і оснувателї дістають на підставі давної ухвали Видїлу „Записки" і „Хронїку". Дійсні члени, що постійно працюють у виданях Товариства, дістають понадто ще й виданя своїх секций, але котрі не працюють, дістають лише „Хронїку" і „Збірники" секций. Члени Видїлу дістають у с ї виданя на підставі окремої ухвали Видїлу. — Др. В. Левицький заявляє, що він переглядав книгу членів і найшов там, що й иньші члени дістають усї виданя. На питаня членів, хто се такий, не хоче їх назвати по імени. Тодї д. В. Гнатюк перебирає книгу членів і стверджує, що всї виданя мають право побирати також ті члени, які дають працю, а не беруть гроший за неї, але їх зрештою дуже мало і то майже всї з поза Галичини, куди виданя не доходять,

так що постанова Виділу висилати їм виданя має більше теоретичне значінє, як практичне.

Дальше жадає голосу знов др. Вол. Левицький і інтерпелює редакцію Л.-Н. Вістника, чим вона оправдає факт, що помістила в однім із недавних чисел нарис Стецишина, який є простим перекладом із Жеромского і через те виставила на сьміх нашу лїтературу перед польською публїкою, та чому взагалї допускає в журналї незвісних авторів. — Др. Ів. Франко відповідає на се, що др. В. Левицький повинен се питанє звернути радше до авторів, як до редакції. Проти несумлїнности нема нїякої асекурації, а жадна редакція не обовязана й не може знати всїх письменників і контролювати, чи се не взяте звідси або звідти. Коли-ж би редакція тримала ся сеї засади, щоби друкувати тільки твори знаних авторів, тодї незнані не зробили би ся нїколи знаними, а зрештою на найблизших зборах той сам інтерпелянт підніс би нову інтерпеляцію, чому редакція не надрукувала творів сих і тих авторів. Зрештою кождий автор підписаний повним іменем відповідає сам за свій твір, а не редакція, що містить нераз його з ріжних причин, хоч не годить ся з його ідеями, з його тенденцією і т. и.

По сїм принято до відомости справозданє з дїяльности Виділу й секций і перейдено до касового справозданя.

Д. Мих. Павлик заявляє, що він подав у бібліотечнім справозданю число закуплених книжок коло 80, тимчасом сума видана на закуплені книжки далеко висша, як би на 80 можна видати.

Д. Іл. Кокорудз запитує, чому в рубрицї „коректи" такі високі суми, хоч за коректи платить ся лише по 6 кор. від аркуша.

Д. Вас. Білецький запитує, кілько примірників друкуєть ся „Історії України-Руси" проф. М. Грушевського? Чи Товариство не повинно-б друкувати її в більшім числї примірників, як до тепер?

З причини неприсутности касиєра і контрольора відложено відповіди на питаня дд. Павлика й Кокорудза на пізнїйше, а на питанє д. Білецького, відповів голова, що „Історії України-Руси" друкуєть ся, як усїх збірників секцийних, по 600 прим. На підвисшенє сього числа, він як автор, навіть не згодив би ся і скорше видавав би дальші томи своїм накладом, нїж се. Він же бажав би дожити ще другого виданя „Історії", аби дещо в нього відповідно до нових розслїдів змінити або доповнити, а при більшім накладї і при скупім нашім лїтературнім русї се було-б неможливе.

На внесенє д. М. Павлика перервано тут збори до 3-ої год. по полудни.

По поновнім отвореню зборів забрав голос д. Паньківський, аби відповісти на питаня дд. Павлика й Кокорудза. Що до першого, то сума видатків на книжки годить ся в повні з закупленими книжками, лише що д. Павлик не всї куплені книжки втягнув до рубрики закупів. Що до другого, то в рубрицї „коректа" почислено не лиш авторські коректи, але й зецерські, які багато коштують. Він признає одначе, що оба роди коректи не повинні стояти в одній рубрицї і що в будучности їх роздїлить ся.

Коли нїхто більше не зголошував ся до слова, відчитав д. Петро Огоновський іменем контрольної комісиї справозданє з переведеної контролї і поставив внесенє на удїленє абсолюторії Видїлови. Збори приймили се внесенє, по чім перейдено до вибору голови, Видїлу і контрольної комісиї.

О. Мих. Зубрицький поставив внесенє, щоби голову вибрано через аклямацию, але що сьому внесеню спротивив ся д. М. Павлик, то голова зарядив голосованє картками, покликавши вперед до скрутацийної комісиї дра Івана Брика, д. Володимира Загайкевича і д. Ілю Кокорудза. Голосувало на голову 62 члени, абсолютна більшість 32. На проф. Мих. Грушевського віддано 49 голосів, 13 карток віддано чистих. Головою вибрано проф. М. Грушевського.

Перед вибором Видїлу заряджено пятимінутову перерву, по чім приступлено до голосованя. По голосованю пішла скрутацийна комісия обчислювати голоси, а збори перейшли до дальшої точки порядку, зміни статута.

Проф. М. Грушевський відчитує письмо намісництва з мотивами, задля яких воно не потвердило зміненого статута і заявляє, що комісия, вибрана на остатнїх загальних зборах, передискутувала ті мотиви, поробила вказані зміни в проєктї статута і тепер предкладає зборам проєкт у новій редакциї для поновного ухваленя.

Др. М. Кос ставить внесенє, щоби параґрафи, ухвалені на попереднїх зборах і не заквестіоновані намісництвом, принято тепер en bloc, а окреме голосованє переводжено лише над заквестіонованими параґрафами.

Д. М. Павлик противить ся тому і жадає, щоби кождий параґраф відчитувано і голосовано над ним із окрема. Голова годить ся на се внесенє і заявляє, що зарядить голосованє над кождим параґрафом окремо.

Д. Вол. Шухевич жадає, щоби при зміні статута голосували тілько присутні члени, а повновласти були виключені від голосованя. Жадане своє опирає на інтерпретациї статута і просить, щоби й збори до сеї інтерпретациї прихилили ся та голова. Коли-ж би інтерпретовано статут інакше, тоді він застерігає собі голос іще перед приступленєм до відчитуваня статута.

Проф. Грушевський відповідає, що §§ 25 і 37 статута разом узяті такі ясні, що інтерпретувати статут способом д. В. Шухевича зовсїм не можна. На тій підставі і при такій інтерпретациї відбували ся збори давнійшими роками і хоч і тоді голосовано з заступствами, то ніхто не виступав проти того. Остатні надзвичайні загальні збори заявили ся також за сею інтерпретациєю і уважали стилїзацію дотичних параґрафів о стільки ясною, що навіть не уважали потрібним їх зміняти. Від сього погляду він не може відступити.

Др. К. Студинський заявляє, що по остатнїх надзвичайних зборах, де квестіовано з боку тих самих членів, що й нині, правосильність повновластий, він був цікавий знати, як на се задивляють ся компетентні власти і фахові люди, тому й запитав їх про опінїю. У відповідь дістав, що всяка інтерпретация статута належить виключно до голови і зборів, а не до властий, які мають право лише затвердити або відкинути статут якогонебудь товариства, але не його інтерпретувати. З тої причини він заявляєть ся також за інтерпретацією голови, що повновласти важні на всїх зборах і для всїх справ.

Коли по сьому голова завізвав віднoручників, щоби голосували й далї, забрав слово д. Вол. Шухевич відповідно до попередного застереженя і зложив таку заяву:

„§ 37 доси обовязуючого статута постанавляє, що до зміни статутів треба двох третин присутних членів; коли-ж перше речене того §-у виразно вимагає особистої присутности членів, проте відносить ся се домагане до всїх дальших уступів того §-у, супротив чого може зміна статутів наступити тілько наслїдком рішеня особисто присутних членів. Позаяк п. предсїдатель інтерпретуючи той § інакше, іменно дозваляє голосовати і через повномочія, уважаю таке поступоване яко протизаконне і зголошує з тої причини відклик проти важности ухвал в той спосіб повзятих“.

Супроти сеї заяви зажадав голова, щоби збори заявили ся ще раз, чи приймають його інтерпретацію. Збори приймили її всіми голосами проти сімох отсих членів, вписаних до протоколу на їх власне жадане: Володимира Шухевича, дра Володимира Левицького, Василя Білецького, Юліяна Левицького, Михайла Павлика, Андрія Алиськевича і Осипа Ганїнчака.*)

По сїм забрав слово д. М. Павлик і поновив внесене д. Ю. Романчука з попереднїх зборів, щоби тепер не ухвалювано зміни статута, але щоби вибрано комісию з рівного числа членів прихильників і противників предкладаного проєкту статута та поручено її виробити новий проєкт і прийти з ним перед нові загальні збори.

Проти сього внесеня виступив голова, заявляючи, що справа статута тягнеть ся з давна з великою стратою для Товариства, але що довше тягти ся не може і раз порішити її треба сюди або туди. За поглядом голови заявили ся ще др. Т. Кормош, о. М. Зубрицький і о. Ю. Кміт, почім на внесене остатнього замкнено дискусию. При голосованю внесенє д. М. Павлика впало всіми голосами проти сїмох.

Тут перервано дискусию для оголошеня вислїду виборів до Видїлу. Голосувало 62 члени; абсолютна більшість 32. До Видїлу вибрані:

Кость Паньківський	62	голосами
Іван Ясеницький	59	"
Др. Гриць Гарматїй	53	"
Др. Іван Макух	51	"
Др. Кирило Студинський	49	"
Володимир Гнатюк	48	"
На заступників вибрані:		
Др. Ярослав Грушкевич	50	"
Михайло Мочульський	50	"
Юліян Мудрак	39	"

Иньші кандидати подіставали від 1 голосу до 13.

До контрольної комісиї, яку вибрано через аклямацию, ввійшли: Осип Ганїнчак, Петро Огоновський, Юліян Січинський.

Тепер відчитано лїсту присутних і сконстатовано, що є їх 47 з 10 повновластями, разом 57. Дві третинї виносять 38 членів. По

*) Заява ся потім була відкликана — див. низше с. 15.

сконстатованю перейдено до відчитуваня поодиноких параґрафів статута і до голосованя над ними. § 1—15 принято одноголосно. § 16, при якім розвила ся ширша дискусия і при якім сконстатовано другий раз число присутних, що тим часом зменшило ся, принято 32 голосами без повновластий, а з повновластями 41 голосами проти 12. § 17—42 принято одноголосно, при чім число присутних збільшило ся знов і виносило постійно при кождім параґрафі 42 присутних і 10 повновластий, разом 52 голосів.

За підставу нарад над зміною статута служив статут предкладаний власти і ухвалений вже попередними загальними зборами побіч обовязуючого статута.

Дискусия при § 16 була така:

Д. Вол. Шухевич заявляє, що опозиция не має обструкцийних замірів, а доказом сього перші 15 параґрафів, приняті одноголосно. Він, і його прихильники, не є також за тим, аби § 16 звужувати; навпаки, вони хотять розширити його, тому й ставить він внесенє, щоби право повновластий розширити на всїх членів, що жиють поза Львовом. Коли перейде се його внесенє, він не тільки возьме назад свою заяву, зложену вперед, але й ручить за цілковиту дальшу згоду в Товаристві.

Проф. Грушевський поясняє значінє повновластий. Вони заведені були свого часу лише тому, що заграничні члени наслїдком специяльних обставин не можуть особисто брати участи в зборах Товариства; се наслїдок державних і кордонових обставин, а не особистих. Такі обставини не заходять для австрийських членів, які можуть приїхати кождої хвилї на збори, коли хочуть, тому й для них повновласти не мають рациї. Обіцянка цофненя заяви під умовою розширеня параґрафу 16 з боку д. Шухевича виглядає на пресию членів, а запевненє згоди в Товаристві не переконає нікого, бо ніхто за нікого не може ручити. Бесїдник обстає за § 16 в давній формі, без змін. По промові дд. Садовського, В. Шухевича, І. Кокорудза, В. Білецького і М. Зубрицького замкнено дискусию і приступлено до голосованя. § 16 принято в давній формі 41 голосами проти 12 голосів отсих членів: Бурбеля, Залеського, Кормоша, Шухевича, Ганїнчака, Білецького, В. Левицького, Ю. Левицького, Фолиса, Алиськевича, Павлика, Кокорудза.

По голосованю забрав слово д. В. Шухевич і зложив другу заяву, що супроти змайоризованя опозиції він із товаришами не має далї що тут робити і бажає зістаючим успіху в Товаристві. По

сім опустив салю зборів, а з ним вийшло й отсих 7 членів: М. Павлик, В. Левицький, Ю. Левицький, Білецький, Фолис, Алиськевич і Кокорудз.

Дальші параґрафи поодиноко принимано одноголосно, до кінця, а так само опісля й цілий статут en bloc.

На кінці ухвалили збори, що на випадок незатвердженя й сього статута, має та сама комісия, що предкладала нинї доповненя й поправки, ще раз поробити потрібні зміни і предложити знов статут у новім видї для ухвали загальним зборам.

Так само ухвалено, що коли-б дд. В. Левицький і І. Кокорудз, не схотїли по сецесії входити до комісиї для зверифікованя протоколу остатнїх загальних зборів, мають увійти до комісиї на їх місце др. Г. Величко і В. Загайкевич і протокол зверифікувати.

Тому що до точки внесень і інтерпеляцій нїхто не зголосив ся, голова замкнув збори о 7 год. вечером.

Засїданя Видїлу.

X зас. дня 11 мая.

1) Принято чотирьох нових членів. 2) Принято до відомости, що на з'їзд правників у Празї виїздять як делеґати др. С. Днїстряньский і др. К. Левицький. 3) В справі книгарнї порішено розписати ще раз конкурс на управителя з терміном до 14 липня і оголосити його в двох російських, однїй чеській і однїй нїмецькій часописї з вимогою від петента знаня нїмецької і одної славяньскої мови. 4) Признано студентови фільософії Іванови Джиджорі на 1904 р. підмогу на наукові цїли в сумі 200 кор., платну в двох рівних ратах. 5) Принято до відомости подяку читальнї „Поступ" у Lethbridge, в Канадї за даровані книжки.

XI зас. дня 18 мая.

1) Постановлено повідомити телеґрафічно комітет з'їзду чеських правників, що від Наук. Тов. ім. Шевченка приїде два делеґати. 2) Признано обом делеґатам на сей з'їзд на їх жаданє по 120 кор. на покритє коштів подорожи.

XII зас. дня 1 червня.

1) Принято до музея старинні монети, даровані о. Охримовичом у Сенечолї і ухвалено йому подякувати за них. 2) Признано о. Ст. Онишкевичови в Хишевичах деякі книжки в заміну за даровані ним для бібліотеки. 3) Постановлено скликати загальні збори на 29 червня. 4) Принято до відомости, що друкарняна комісия

закупила для переплетнї букви і штанци за 1825 марок. Крім того комісия замовила в д. Ю. Панкевича кілька рисунків на штанци, основані на народнїх мотивах. 5) Постановлено поурґувати справу виплати субвенциї з мінїстерства за 1903 р. 6) Признано даром деякі книжки читальнї „Просьвіти" в Підволочисках та тов. „Зоря" в Жовкві. 7) Принято одного нового члена. 8) Постановлено закупити для музея портрет К. Сушкевича, мальований К. Устияновичом.

XIII зас. дня 8 червня.

1) Др. К. Студинський повідомив, що намісництво не затвердило статута з формальних причин. Супроти того постановлено скликати статутову анкету, вибрану на остатнїх зборах, щоби поробила відповідні зміни в статутї і предложила його для ухвали новим загальним зборам. 2) Відчитано справоздане з діяльности Видїлу, секций, біблїотеки і каси та ухвалено друкувати їх. 3) Признано Тадеєви Гриневичови, ученикови промислової школи в Кракові 50 кор. підмоги на артистичне (малярське) образоване. 4) Принято одного нового члена.

XIV зас. дня 22 червня.

1) Признано управителеви переплетнї одноразову нагороду в сумі 100 кор., за працю при інсталяциї переплетнї і ухвалено для нього місячну платню, виплачувану з гори. 2) Відчитано і принято фундацийний акт Академічного Дому в стилїзациї представленій комісиєю, зложеною з проф. М. Грушевського і відпоручників Наук. Тов. ім. Шевченка дра С. Федака і дра І. Макуха. 3) Вибрано комісию для справ Академічного Дому, зложену з членів: Проф. І. Левинського, дра І. Макуха, д. Ю. Мудрака і дра С. Федака з правом кооптациї нових членів. 4) Признано дру С. Рудницькому 100 кор. підмоги на наукову екскурзію. 5) Признано даром деякі книжки монастиреви Василянок у Городку.

XV зас. дня 28 червня.

1) Принято двох нових членів. 2) Признано важними і постановлено предложити загальним зборам 14 заступств від заграничних членів і институций. 3) Постановлено вписати в протокол фундацийний акт Академічного Дому.

XVI зас. дня 6 липня.

1) Відчитано письмо мат.-прир.-лікарської секциї і принято до відомости, що секция уконституувала ся вибравши директором д. Ів. Верхратського, заст. директора др. Ев. Озаркевича, секретарем дра В. Левицького, заст. секретаря др. Ст. Рудницького, делеґатом до Виділу дир. І. Верхратського, заступником делеґата проф. В. Шухевича. Що до вибору заступника делеґата до Виділу, постановлено: Виділ констатує, що § 29 обовязуючого статута, говорячи про репрезентацию секциї у Виділї, знає лише директора секциї або вибраного замість нього відпоручника, але не знає вибираного попри нього заступника відпоручника. Тому що секция письмом із дня 4 липня повідомляє, що директором і делеґатом до Виділу вибрано д. І. Верхратського, Виділ не може приняти до відомости попри те вибору заступника делеґата. Виділ звертає заразом увагу, що так само порішив він уже був у тій самій секциї справу вибору заступника делеґата на засіданю дня 12 лютого 1902 р. і повідомив її про се в своїм часї. 2) Виділ уконституував ся так:

Мих. Грушевський, голова і референт наукових справ.

Кир. Студинський, заст. голови і реферант загальних справ адміністрацийних та бібліотеки.

Вол. Гнатюк, секретар.

Кость Паньківський, контрольор.

Ів. Ясеницький, касиєр.

Ів. Макух, адміністратор камениці і референт правних справ.

Гр. Гарматїй, референт друкарнї і переплетнї.

Юл. Мудрак, корреферент рахунків наукових видань.

Яр. Грушкевич, референт книгарнї, Вістника і музея.

Мих. Мочульський, референт маґазину.

XVII зас. дня 20 липня.

1) Принято до відомости протокол загальних зборів і ухвалено вписати його в книгу протоколів. 2) Постановлено вислати членам, що залягають із вкладками, урґенси з загрозою вичеркненя, коли не зложать їх до вересня. 3) Принято до відомости, що історично-фільософічна секция уконституувала ся вибравши таку президію: М. Грушевський, директор; Ф. Вовк, заст. директора; С. Томашівський, секретар; О. Сушко, заст. секретаря. Фільольоґічна

секция уконституувала ся так: І. Франко, директор; І. Кокорудз, заст. директора; М. Павлик, секретар. 4) Затверджено вибір о. Михайла Зубрицького у Мшанци на дійсного члена іст.-фільософічної секциї. 5) Постановлено, щоби через вакациї полагоджувано справи, що випливають із рефератів, бодай в присутности трьох членів Виділу. 6) Відчитано письмо Академії Наук у Петербурзї з повідомленєм, що з'їзд славістів відложений до 1906 р. 7) Принято до відомости подяку Общества Исторіи и Древностей россійскихъ у Москві за привіт, висланий на його ювилей. 8) Ухвалено вислати вибір книжок руській колеґії в Римі за зворотом коштів пересилки. 9) Принято одного нового члена. 10) Принято до відомости отсе письмо д. Володимира Шухевича:

Сьвітлий Виділе! На послїдних загальних зборах наукового Товариства ім. Шевченка заложив я з причини інтерпретациї § 37 статута протест против важности ухвал дотикаючих зміни того статута. Супротив того, що є надія полагодити цїлу справу в мирній дорозї у самім Товаристві, прошу в порозуміню з Членами, що прилучились до мого протесту, не втягати єго до протоколу загальних Зборів а тим самим не подавати єго до Намісництва при предложеню нового статута. З поважанєм Шухевич. 10/7 1904.

Засїданя секций і комісий.

Спільні засїданя секций.

II зас. дня 14 липня.

1) Переведено дискусию над вибором нових дійсних членів. 2) Дискутовано над проєктом виданя енциклопедиї славістики, порушеного вже на однім із давнїйших засїдань. 3) Принято до відомости, що конґрес славістів у Петербурзї відложений на пізнїйше.

Засїданя історично-фільософічної секциї.

VI зас. дня 5 мая.

1) Др. С. Днїстряньский предложив працю дра К. Левицького п. н. „Перші роки нового австр. цивільного процесу“, яку ухвалено друкувати в „Часописи правн. і екон.“. 2) Затверджено вибір делеґатів на з'їзд чеських правників в особах дра С. Днїстряньского і дра К. Левицького. 3) Затверджено вибір дра І. Кунцева на члена правничої комісиї.

Зміст праці дра К. Левицького: Автор подає критичні замітки до нового процесу цивільного в Австриї і переходить з осібна отсї питаня: 1) Про підсудність (інстанциї, підсудність адвокатів, підсудність у справах найму-аренди, договірну підсудність, виключну підсудність); 2) провід процесовий (язики краєві в процесї, зазив до розправи, товаришів спорових, заочність, провід

розправи спорової, докази процесові супротив свобідного розпізнаня судейського, переслухане сторін, правосильність) і 3) про средства правні (рекурси, відкликане і поступоване відкличне, ревізию і поступоване ревізийне, позви неважности, зновлене поступованя).

VII зас. дня 29 мая.

1) Проф. М. Грушевський відчитав свою працю п. н. „Звичайна схема русскої істориї й справа раціонального укладу історії східнього славянства", призначену для друку в петербурськім „Сборнику статей по славяновѣдѣнію". 2) Він же зреферував працю І. Джиджори п. н. „Нові причинки до істориї московсько-українських відносин 1726—37 рр.", яку ухвалено друкувати в „Записках".

Зміст праці проф. М. Грушевського: Автор має на гадці схему, вироблену великоруською хроноґрафією на основі династичного принціпа й досі прийняту в российській науці, вказує на нераціональність її, механїчне сполучення частин історії української й великоруської, по части білоруської народности та вказує на потребу слїдити осібно історію сих народностей і з історії державних орґанізацій перенести центр ваги на історію народностей.

Зміст праці І. Джиджори: На підставі опублїкованих петербурським історичним товариством протоколів Кабінета міністрів і Верховного тайного совѣта з р. 1726—1737 характеризує він полїтику российського правительства супроти України, її автономії, суспільних й економічних відносин її.

VIII зас. дня 2 червня.

1) Проф. М. Грушевський зреферував свою статю: „Спірні питаня староруської етноґрафії", призначену для „Сборника статей по славяновѣдѣнію". 2) Д. С. Томашівський зреферував свою статю: „Про теріторію Угорської Руси на початку XX ст.", призначену для того самого виданя.

Зміст праці проф. М. Грушевського: Автор дає погляд на заходи учених роз'яснити етноґрафічні відносини староруські за помочию топо- і хороґрафічної номенклятури, археольоґії й діялектольоґії, спиняєть ся на недавнїх пробах Шахматова і Спіцина, близше оцїнює теорію Шахматова що до ґруповання руських племен, особливо спиняєть ся на його теорії, що Сїверяне не належали до полудневої ґрупи. Потім переглядає спірні питання звязані з иньшими племенами полудневої ґрупи (Уличами, Бужанами й Волинянами, Хорватами).

IX зас. дня 22 червня.

1) Др. С. Дністрянський предложив справоздане з участи делеґації Наук. Тов. ім. Шевченка в з'їзді чеських правників у Празї. 2) Той сам зреферував розвідку д. Я. Ільницького: „Право перевозу на зелїзницях", яку ухвалено друкувати в „Часописи правн. і екон.

Зміст працї д. Я. Ільницького: У вступі згадує ся в загалї про закони і розпорядки властий, які нормують умову перевозу товарів зелїзницями, та про товарові тарифи і головні засади, які при товарових тарифах примінюють ся. В першім роздїлї говорить автор про взаїмне відношенє підметів умови о перевіз товарів зелїзницями, та доходить до висновку, що отся умова єсть умовою реальною.

X зас. дня 4 липня.

1) Проф. М. Грушевський зреферував свою статю: „Етноґрафічні зміни і культурні впливи в археольоґічнім матеріялї України-Руси", написану для „Сборника статей по славяновѣдѣнію". 2) Д. Ол. Сушко зреферував свій комунїкат: „Про постанови варшавського провінціяльного синода 1561 р.", який ухвалено друкувати в „Записках". 3) Обговорювано потребу етнольоґічної екскурсії в Бойківщину.

Зміст працї проф. М. Грушевського: Автор виступає тут против широко росповсюдненого в загалї, й спеціяльно — у археольоґів, що студіюють українську теорію, нахилу — всякі зміни в культурі, нові культурні явища толкувати появами нових народів, — змінами кольонїзаційними. Вказує на шкідність того, коли археольоґи замість слїдити обсяг, історію й елементи певної культури, нагинають її до ріжних історичних згадок, та на кількох прикладах показує, що культурні явища не покривають ся етноґрафічними, випливаючи очевидно з культурних впливів, а не етноґрафічних міґрацій.

XI зас. дня 15 липня (для вибору нових дійсних членів).

Вибрано одноголосно дійсним членом о. Михайла Зубрицького, пароха в Мшанци і постановлено предложити його Видїлови до затвердженя.

XII зас. дня 20 липня.

1) Др. С. Дністряньский відчитав свою розвідку: „Mandatum в почині права“, яку ухвалено друкувати в „Часописи правничій і екон.“ 2) Секция згодила ся, щоби др. С. Дністряньский включив реферовану розвідку в свою ширшу німецьку працю, яка тепер друкуєть ся з тим, що в ній буде виразно зазначене, що сей уступ був скорше видрукований по руськи. 3) Секция уконституувала ся вибравши: директором проф. М. Грушевського, заст. директора д. Федора Вовка, секретарем д. Ст. Томашівського, заст. секретаря д. Ол. Сушка.

Зміст праці дра С. Дністряньского: Автор доказує в суперeч із дотеперішними дослідами науковими, що mandatum римського права було у своїм завязку умовою реальною, чого доказом legis actio per conditionem, яка опирала ся на 3 материяльних основах: 1) manu dare зі сторони вірителя; 2) recipere зі сторони довжника; 3) repetere на випадок позву. Вправді в клясичнім праві римськім тратить мандат первісний характер реальний, та стає консенсуальним контрактом, то все таки жиє провідна ідея первісного мандату реального безперервно в ріжних правних інстітутах, як в conditio certi, в контрактах реальних (mutuum, commodatum, depositum, pignus), в modus, в випадках безпосередного заступництва і в умовах на користь третих. Крім сего в жерелах клясичного права римського лишило ся в постановах про мандат богато слідів, що виказують первісний реальний характер сеї умови.

XIII зас. дня 24 липня.

1) Проф. М. Грушевський предложив працю д. З. Кузелї п. и. „Огляд лїтератури по етноґрафії в зах. і середній Европі в рр. 1900—2“, яку ухвалено друкувати в „Записках“. 2) Той сам предложив працю д. О. Радакової: „Про золотарство у староб. пов. в Харківщині“, яку ухвалено друкувати в „Матеріялах до укр. етнольоґії“.

Зміст праці д. З. Кузелї: Автор дає тут продовжене реферату, уміщеного в LIX т. Записок н. з.: „Огляд лїтератури антропольоґічної й археольоґічної“ і спинює ся над оглядом праць із обсягу етноґрафії, етнольоґії і фолькльору, що появили ся друком у роках 1900—1902 в західній Европі в німецькім (і голяндськім), французькім і італїйськім язиці. Наперед збирає на скілько

можна найдокладнїйше біблїоґрафію етноґрафічних праць і видавництв і переходить по черзї деякі важнїйші питаня, а спеціяльно питане про дефінїцію і зміст етноґрафії, етнольоґії і фолькльору, про їх взаємини і про їх відносини до иньших близьких наук, як пр. до фільольоґії і історії, при чім наводить найновійші погляди Вінтернїца, Бастіяна, Кайндля, Шурца, Гофмана-Крайера, Штрака, Бреннера, Сіґмунда, Дітеріха, і ин. Відтак подає найновійші працї загального змісту, в яких трактує ся про повисші науки в загалї, або описуєть ся цїлї більші або меньші територiї, як Нїмеччину, Саксонїю і т. д. і задержуєть ся довше над збірниками звичаїв, вірувань, переказів, казок, пісень і ин., при чім обговорює напрямки студий і подає головні працї порівнуючого змісту. В другій частинї дає огляд журналів і часописий.

Зміст працї д. О. Радакової: Невеличка, але дуже цікава розвідка д. Радакової містить у собі досить детальний опис технїки українських золотарів, котрі ще вдержались у нас завдяки тому, що артистичне почуте нашого народу не цїлком іще вдоволяєть ся фабрикованими дешевими виробами, а потребує чогось свого залюбленого з давна. Описані д. Радаковою золотарі роблять наприклад ковтки особливого фасону задля Українцїв і зовсїм иньшого задля сусїднїх із їми великорусів. Сама технїка виливаня і оброблюваня окрас дуже нагадує описану хоч би д. Шухевичем, подібну-ж технїку у Гуцулів із тою ріжницею, що у Гуцулів вона ще трохи примітивнїйша. Так нпр. для виготованя глиняної форми у Гуцулів вживаєть ся деревляна обручка, а у старобільських золотарів залїзна і т. и. Досить численні малюнки дуже докладно поясняють деталї тексту, з якого нарештї видно, що українське золотарство заховало ще дуже старинну технїку тих часів, коли воно далеко більше істнувало у нас нїж тепер.

Засїданя фільольоґічної секциї.

II зас. дня 26 мая.

1) Др. К. Студиньский предложив секції переписку Я. Головацького, яку ухвалено друкувати в „Збірнику“ секції і з огляду на її обєм постановлено подїлити на два окремі випуски. 2) Відчитано лист дра І. Пулюя в справі виданя великого словаря укра-

їнської мови. Супроти того що словарь такий готуєть ся тепер у Київі, не розводжено над сею справою дискусиї. 3) На бажанє д. Павлика постановлено в найкоротшім часї скликати язикову комісию для наради над її реорґанїзациєю.

III зас. дня 15 липня.

1) Дискутовано над вибором нових дїйсних членів, але по переведеній дискусиї ухвалено не вибирати сього року нїкого. 2) Переведено уконституованє секції вибравши: Директором дра Ів. Франка, заст. директора д. І. Кокорудза, секретарем д. М. Павлика. 3) Др. К. Студинський подає до відомости, що друк переписки Я. Головацького закінчений та що вступну студію до неї предложить по вакаціях. 4) Д. Павлик повідомляє секцію, що друк дальшого тому фолькльорних праць М. Драгоманова розпічнеть ся вже лїтом. Так само заявляє, що вже має копії з актів до інспекторату О. Федьковича, про який предложить пізнїйше студію.

Засїданя мат.-прир.-лїкарської секциї.

II зас. дня 16 мая.

1) Принято до відомости лист секції до Виділу в справі видаваня „Зоольоґії“ д. І. Верхратського. 2) Д. Петро Огоновський предложив працю дра В. Левицького п. н. „Про зерові місця функциї ζ (s)“, а д. І. Верхратський свою працю п. н. „Нові знадоби до номенклятури ботанїчної і термінольоґії природописної народної“. Обі праці постановлено друкувати в „Збірнику“ секциї.

Зміст праці дра В. Левицького: Автор опираючись на формі Ріманна, яка лучить функцию ζ (s) з інтеґралом Euler'a, показує дорогу, на якій можна би доказати, що часть перворядна всїх місць зерових функциї ζ (s) рівнає ся $\frac{1}{2}$, твердженє, яке висловив Ріманн, а якого до тепер нїхто ще не доказав.

III зас. дня 4 липня.

1) Секция уконституувала ся вибравши: Директором д. Ів. Верхратського; заст. директора дра Е. Озаркевича; секретарем дра В. Левицького; заст. секретаря С. Рудницького. Делеґатом до

Виділу вибрано д. І. Верхратського, а заст. делеґата д. В. Шухевича. 2) Переведено дискусию над вибором нових дійсних членів. 3) Принято до відомости, що лікарська комісия уконституувала ся так: Др. Ев. Озаркевич, голова; др. І. Липа, заст. голови; др. Е. Грушкевич, секретар. 4) Др. Е. Озаркевич предложив працю дра І. Горбачевського п. н. „Уваги о термінольоґії хемічній“, яку ухвалено друкувати в „Збірнику“.

IV зас. дня 9 липня.

Д. Вол. Шухевич заявив, що Виділ не затвердив його вибору на заступника делеґата до Виділу з тої причини, що статут Товариства не знає заступників делеґата. Супроти того секция реасумувала попередну свою ухвалу і вибрала делеґатом до Виділу д. В. Шухевича в місце д. І. Верхратського.

Засїданя правничої комісиї.

II зас. дня 10 червня.

1) Принято до відомости справоздане делеґатів із участи у з'їздї чеських правників. 2) Вислухано справоздання з другої частини розвідки Заяця: Usus fructus nominis.

Засїданя етноґрафічної комісиї.

I зас. дня 13 червня.

1) Постановлено решту субвенциї на етноґрафічні екскурсиї за 1904 р. виплатити д. Федорови Вовкови на поїздку по Гуцульщині для антропометричних студий і просити Виділ, щоби доповнив сю суму на конто підмоги з 1905 р., коли-б вона показала ся малою. 2) Постановлено віднести ся до Виділу з просьбою, щоби сього року згодив ся видати три томи „Етноґрафічного Збірника“, беручи на увагу, що на друк приповідок дістала комісия підмогу від міністерства. 3) Призначено на один із найблизших томів „Матеріялів до укр.-руської етнольоґії“ матеріяли Мар. Гр. про дитину в українській етноґрафії.

II зас. дня 15 липня.

1) Комісия уконституувала ся вибравши головою д. О. Барвінського, заст. голови д. Ф. Вовка; вибір секретаря відложено на пізнійше. 2) Постановлено просити Виділ, щоби закомунїкував секциям норми ремунераций за праці, друковані в виданях Товариства.

Засїданя лїкарської комісиї.

I зас. дня 2 липня.

1) Комісия уконституувала ся вибравши головою дра Е. Оваркевича; заст. голови дра Ів. Липу; секретарем дра Яр. Грушкевича. 2) Постановлено видавати „Лїкарський збірник" квартально по три аркуші друку. 3) Постановлено віднести ся до „Просьвіти" в справі видаваня популярних лїкарських брошур. 4) Дискутовано над справою участи наших лїкарів у з'їздї сербських лїкарів у Білградї.

II зас. дня 15 липня.

1) Запросини на лїкарський з'їзд у Білградї передано до полагодженя секциї. 2) Вибрано редакторами „Лїкарського Збірника": дра Е. Оваркевича (вступні статї і хронїка) і дра Я. Грушкевича (реферати). 3) Принято до відомости, що тов. „Просьвіта" згодило ся видавати популярні лїкарські брошури, яких редакцію поручено дру М. Вахнянину.

Засїданя язикової комісиї.

I зас. дня 9 червня.

1) Переведено дискусію над новою орґанїзацією комісиї і ухвалено на найблизше засїданє запросити всїх членів, щоби висловили свої погляди в тїй справі. 2) Обговорено потребу спорядженя усяких словарів і роздїлено відповідну роботу.

Участь Товариства у з'їзді чеських правників.

Відпоручники Товариства, др. С. Дністрянський і др. К. Левицький явили ся вперед 21 мая с. р. на першім з'їзді чеських адвокатів, скликанім перед з'їздом правників, що відбув ся в салї радний міста Праги, і тут привитав їх посадник міста Праги др. Срб. Сей з'їзд чеських адвокатів займав ся головно двома справами: домаганем, аби чеський язик допущено до розправ у найвисшім трибуналї адміністрацийнім і трибуналї державнім у Відни, а відтак піднесенем питаня про уладжене заводових відносин адвокатського стану ввагалї.

Того дня відбув ся привітний вечер для участників з'їзду чеських правників у готели центральнім, де голова з'їзду проф. др. Ранда привитав вступним словом участників.

В недїлю 22 мая с. р. о годині 12 в полудни відбуло ся сьвяточне відкрите з'їзду правників у „пантеонї". Іменем товариства Шевченка промавляв др. Кость Левицький, підносячи, що величавий з'їзд науковий чеських правників являє ся сьвітлою манїфестацию високої сьвідомости національної і великої культурности чеського народа; що ми Русини в нашім народнім відродженю все ставимо собі за примір працю, витревалість і незвичайні змаганя братнього народа чеського, на областях просьвіти, горожанської самосьвідомости, економічної независимости, науки і культури, та що так як чеські правники ведуть провід справ суспільно-полїтичних чеського народа, так у нас руські правники кладуть перші заборола національного істнованя і оборони прав руського народа, а в кінци висказав бажане від братів Русинів, аби той

перший науковий з'їзд чеських правників приніс величезні успіхи на славу чеського народа.

Того-ж дня по полудни відбуло ся відкрите секцийних нарад, де наші відпоручники були почесними предсїдателями — а вечером відбув ся банкет у салях на острові Софійськім, на якім промавляв другий відпоручник др. Станїслав Днїстрянський, зазначуючи дружні взаємини, які лучили Русинів із Чехами від часів Шевченка (посланіє до Шафарика з р. 1845), і підносячи симпатію Чехів у справі руського унїверситету.

Підчас з'їзду навязали відпоручники Товариства зносини з визначними ученими чеськими, хорватськими і болгарськими.

Др. С. Днїстрянський.

Нові виданя Товариства.

Записки Наукового Товариства імени Шевченка, виходять у Львові що два місяці під редакцією Михайла Грушевського. Рік XIII. Кн. III. Т. LIX. Львів, 1904. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 198, 8⁰. Ціна 3 кор. Зміст: 1) Сьвятий Климент у Корсуні, причинки до історії старорускої леґенди. X. Віднайдене мощей сьв. Климента, написав др. І. Франко (далі буде). Ст. 181—208. — 2) Виговський і Юрий Хмельницький. Історичні студиї, написав Василь Герасимчук (далі буде). Ст. 1—40. — 3) Матеріяли до історії Коліївщини. II. Кілька документів про участь ченців київських монастирів в гайдамацьких руках XVIII ст., подав Сергій Грущенко. Ст. 1—16. 4) Miscellanea: Варшавський синод в року 1561, подав Олександр Сушко. Ст. 1—17. — 5) Наукова хроніка: Антропольоґія, археольоґія і етноґрафія в західно-европейській науковій літературі останніх років, подає Зенон Кузеля. Ст. 1—65. — 6) Бібліоґрафія (рецензії й справоздання). Ст. 1—33.

Записки Наукового Товариства імени Шевченка, виходять у Львові що два місяці під редакцією М. Грушевського. Рік XIII. Кн. IV. Т. LX. Львів, 1904. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 190, 8⁰. Ціна 3 кор. Зміст: 1) Сьвятий Климент у Корсуні. Причинки до історії старорускої леґенди. X. Віднайдене мощей сьв. Климента, написав др. Ів. Франко. (Конець). Ст. 209—256.— 2) Козаччина на переломі XVI і XVII в. (1591—1603), написав Василь Доманицький. Ст. 1—32. — 3) Виговський і Юрий Хмельницький. Історичні студиї, написав Василь Герасимчук, IV—VI. (Конець). Ст. 41—70. — 4) Miscellanea: Недруковані твори Артемовського-Гулака, подав Юліян Романчук. Ст. 1—14. — 5) Наукова

хроніка: Етноґрафія в західно-европейській науковій літературі останніх років, подав Зенон Кузеля (далі буде). Ст. 1—25. — 6) Бібліоґрафія. Ст. 1—42.

Часопись правнича і економічна. Рік IV. Том VI і VII. Правничі і економічні розвідки історично-фільософічної секциї Наукового Товариства ім. Шевченка. Редактор др. Ст. Дністрянський. У Львові, 1904. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 292, 8⁰. Зміст: 1) Mandatum в почині правного розвою. Студия з римського права. Нап. др. С. Дністрянський. Ст. 1—160. — 2) Право перевозу на зелїзницях. Нап. Яр. Ільницький (далї буде). Ст. 1—28. 3) Ususfructus nominis. Нап. Юліян Заяц (конець). Ст. 21—45. 4) Із судової практики. Нап. Іван Чернявський. Ст. 1—17. — 5) Наукова хроніка. Ст. 1—22. — 6) Оцінки і реферати. Ст. 1—38.

Розвідки про міста і міщанство на Україні-Руси в XV—XVIII в. Частина друга. (Руська Історична Бібліотека. Т. XXIV). У Львові, 1904. Накладом і з друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 177—462, 8⁰. Ціна 2 кор. Зміст: 1) М. Владімірский-Буданов. Німецьке право в Польщі й Литві (кінець). Ст. 177—308. — 2) В. Антонович, Українські міста. Ст. 311—383. — 3) Д. Багалій, Маґдебурське право на Лівобічній Україні. Ст. 387—442. — 4) Показчик імен для т. XXIII і XXIV. Ст. 443—455. — 5) Поправки. Ст. 457—459.

Хроніка українсько-руського Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові. Вип. II. 1904. Ч. 18. Січень-цьвітень. Львів, 1904. З друкарні Н. Т. ім. Шевченка. Ст. 1—24, 8⁰. Ціна 30 сот. Зміст: Надзвичайні загальні збори. — Засїданя Виділу. — Засїданя секций. (О. Сушко — Епізод з житя П. Скарги. С. Томашівський — Угорські Русини в сьвітлї мадярської офіциальної статистики. Б. Барвінський — Нові материяли до історії галицького опришківства. М. Зубрицький — Про годівлю овець у Старосамбірщині. О. Сушко — Впровадженє єзуітів до Польщі. В. Герасимчук — Ів. Виговський і Юр. Хмельницький. В. Доманицький — Козаччина на переломі XVI—XVII вв. (1591—1603). З. Кузеля — Антропольоґія і археольоґія в зах. і серед. Европі в рр. 1900—1902. Ів. Франко — Король балаґулів Антін Шашкевич і його українські поезиї. І. Пулюй — Кругова діяґрама ґенераторів для перемінних прудів). — Засїданя комісий. — Участь Товариства в ювилею „Общества истории и древностей россійскихъ“. — Товариства й інсти-

туциї що далї приступили до обміну виданями. — Нові виданя Товариства.

Chronik der ukrainischen Ševčenko-Gesellschaft der Wissenschaften in Lemberg. Jhrgg. 1904. Heft. I. N. 17. Bericht für das Jahr 1904. Львів, 1904. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 64, 8⁰. Цїна 1 кор. Зміст: Tätigkeit des Ausschusses. — Tätigkeit der Sektionen und Kommissionen. — Wissenschaftliche Publikationen. — Wirkliche Mitglieder. — Dr. Al. Markevyč, ein Nekrolog. — Mitglieder der Kommissionen. — Administration der Gesellschaft. — Institutionen, welche ihre Publikationen mit der Gesellschaft im Jahre 1903 ausgetauscht hatten. — Stand der Bibliothek. — Stand des Museums. — Kassabericht.

Chronik der ukrainischen Ševčenko-Gesellschaft der Wissenschaften in Lemberg. 1904, Jänner-April. Jhrgg. 1904. Heft II. N. 18. Львів, 1904. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 32, 8⁰. Цїна 30 сот. Зміст: Ausserordentliche Generalversammlung.— Sitzungen des Ausschusses. — Sitzungen der Sektionen. — (Al. Suško — Eine Episode aus dem Leben des Peter Skarga. S. Tomašivškyj — Die ungarischen Ruthenen im Lichte der magyarischen amtlichen Statistik. B. Barvinškyj — Neue Materialen zur Geschichte des galizischen Räubertums. M. Zubryčkyj — Über die Schafzucht in der Umgegend von Alt-Sambor. Al. Suško — Die Einführung der Jesuiten in Polen. V. Herasymčuk — I. Vyhovškyj und Georg Chmelnyčkyj. V. Domanyčkvj — Das Kosakentum am Übergang vom XVI ins XVII Jhrdt. (1591—1603). Z. Kuzela — Die Antropologie und Archäologie in West- und Mittel-Europa in d. J. 1900—1902. Iv. Franko — König der „Balagulen“ Anton Šaškevič und seine ukrainischen Gedichte. I. Puluj — Das Kreisdiagramm der Wechselstromgeneratoren). — Sitzungen der Kommissionen. — Der Anteil der Gesellschaft an dem Jubiläum der „Gesellschaft für russische Geschichte und Alterthümer“. — Gesellschaften und Institutionen, welche ferner zum Austausch der Publikationen beigetreten sind. — Neue Publikationen der Gesellschaft.

Лїтературно-Науковий Вістник (наукова частина).

V книжка (за май):

Z. — З розмов із селянськими інтелїґентами на Лївобережній Українї.

М. Лозинський — Три з'їзди (Конець буде).

Др. Павло Ваґлер — Новітні вигади в старині (Кон. буде).

Хроніка і бібліоґрафія.

VI книжка (за червень):

Іван Кревецький — „Не было, нѣтъ и бытъ не можетъ! (Конець буде).

М. Лозинський — Три з'їзди. (Конець).

Ів. Франко — Шевченко і Єремія.

В. Гнатюк — Поетичний талант між бачванськими Русинами.

Хроніка і бібліоґрафія.

VII книжка (за липень):

Іван Кревецький — „Не было, нѣтъ и бытъ не можетъ! (Конець).

М. Л. — Деякі релігійні обряди та звичаї в погляду гіґієни тіла й духа.

Наукові Листки:

I. Грузинське письменство, пер. І. Кр.

II. Чи слово „піп" образливе? В.

Лист до редакциї „Літературно-Наукового Вістника".

М. Грушевський — Гуцульська вистава.

Наукові вакацийні курси.

Хроніка і бібліоґрафія.

VIII книжка (за серпень):

С. Загородний — Війна і опозицийні елементи в Росії.

Василь Панейко — Фільософія оптимізму.

Музично-драматична школа М. В. Лисенка в Київі.

Іван Кревецький — Вільні уніерситети.

М. Грушевський — Українсько-руські наукові курси.

М. Грушевський — Антін Чехов.

Хроніка і бібліоґрафія.

Відбитки.

Олександер Сушко. Впроваджене єзуїтів до Польщі. Історично-критична студия. (Відбитка з „Записок" т. LVII, LVIII і LIX). Львів, 1904. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 60, 8⁰. Ціна 60 сот.

Нові причинки до історії відносин російського правительства до України в 1720-их і 1730-их рр. Написав Іван Джиджора. (Відбитка з „Записок“, т. LXI). Львів, 1904. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 40, 8⁰. Ціна 40 сот.

Виговський і Юрий Хмельницький. Історичні студиї, написав Василь Герасимчук. (Відбитка з „Записок“, т. LIX—LX). Львів, 1904. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 70, 8⁰. Ціна 70 сот.

Перші роки нового австрийского процесу цивільного. Написав др. Кость Левицкий. (Відбитка з „Часописи правн. і екон.“ т. VI—VII). Львів, 1904. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 76, 8⁰. Ціна 80 сот.

Українсько-руські наукові курси вакаційні 1904 р., уряджені у Львові Товариством прихильників української літератури, науки і штуки. У Львові, 1904. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 16+3 таблиці, 8⁰.

Запросини до передплати

на

ЛЇТЕРАТУРНО-НАУКОВИЙ ВІСТНИК.

З роком 1905 вступає Лїтературно-Науковий Вістник у осьмий рік свойого істнованя. Виданих доси 28 томів сього вістника сьвідчать досить проречисто про вартість виданя, яке протягом свойого істнованя, надїємо ся, гідно репрезентувало українсько-руське письменство по обох боках Збруча, було вірним зеркалом і покажчиком його розвою і силкувало ся не без успіху вказувати дороги тому розвоєви та вияснювати значінє ріжнородних фактів і напрямів нашого духового і громадського житя.

В новому роцї Лїт.-Наук. Вістник буде держати ся тої самої проґрами і тих самих провідних думок, не признаючи ся виключним прихильником нїякої лїтературної школи, нїякої громадської партії анї релїгійно-фільософічної секти, але всюди високо ставлячи свобідний розвій одиниці й народности, плеканє гуманних і поступових ідей, здорову і нїякими доґмами не спутану критику і талант.

У новім річнику візьмуть участь ті самі лїтературні та публїцистичні сили, які працювали в ЛНВ доси, а надто ряд молодих талантів із галицької і російської України. З праць призначених для сього річника назвемо лише простору повість Андрія Чайківського з житя сучасної галиць-

ко-руської інтелїгенції, що зачнеть ся від першої книжки нового річника, нові оповіданя та поезії В. Стефаника, М. Коцюбінського, В. Самійленка, І. Франка, Г. Хоткевича, Я. Жарка, М. Вороного, Лїсака-Тамаренка, Надії Кибальчич, І. Липи, з посмертної теки М. Старицького та Евгенії Ярошинської, уступи із споминів української селянки Марусї Вольвачівної та селянина Харлампія Краснолуцького і т. и. Надто помістимо ряд гарних перекладів із сучасних европейських та американських письменників, ряд критичних студій про нашу й иньші лїтератури, ряд публїцистичних статей про важнійші сучасні питаня і в кождій книжці, як звичайно, богату хронїку.

Передплата ЛНВ лишаєть ся така сама, як була доси, а власне

цїлорічна . . . 16 кор.
піврічна . . . 8 кор.

Адмінїстрація просить ласкаво поспішити з присилкою передплати, щоб було можна управильнити наклад.

Редакційний комітет Лїтературно-Наукового Вістника:

М. Грушевський. В. Гнатюк. Ів. Франко.